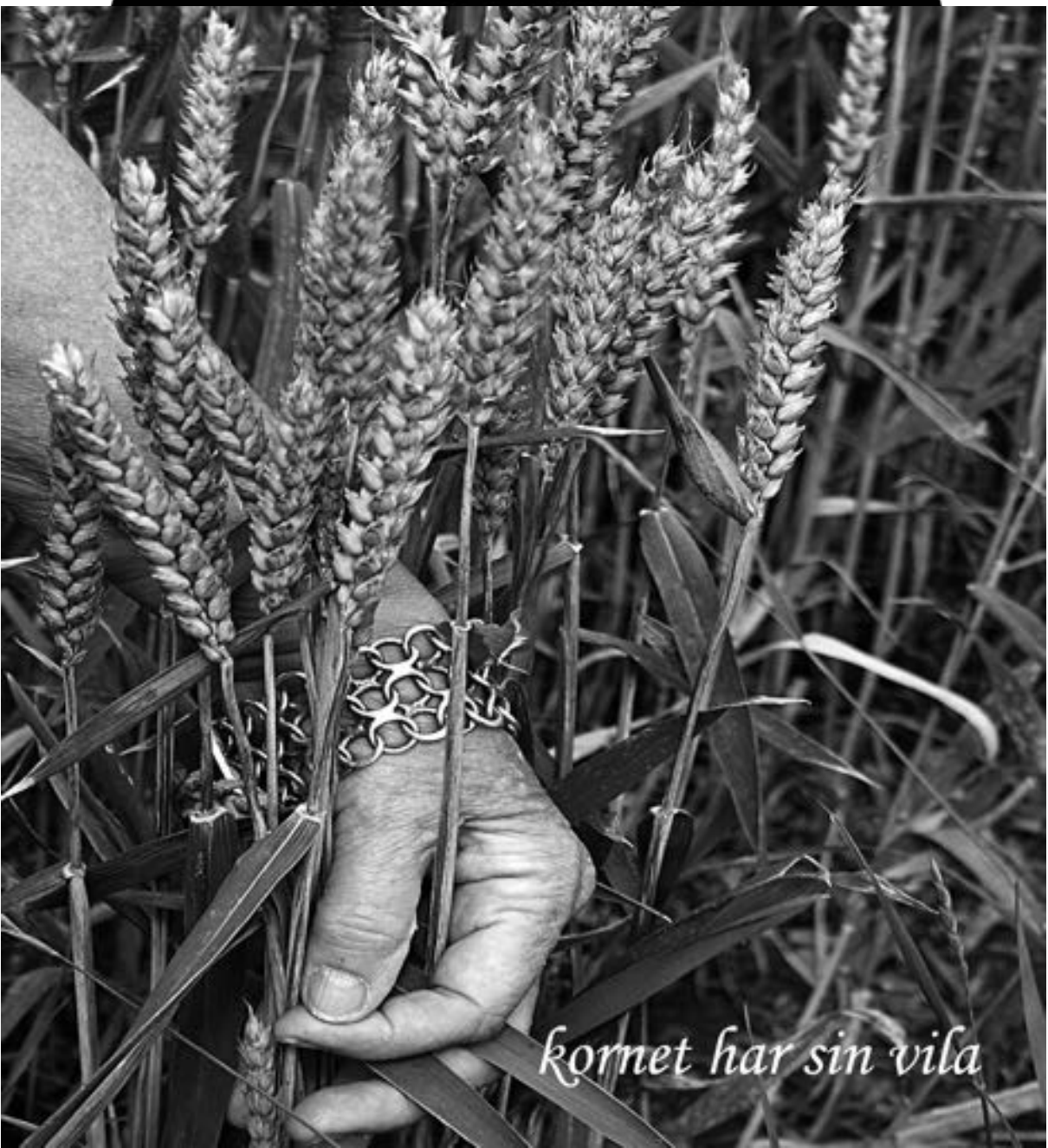

UPPSALA MISSIONSFÖRSAMLINGS

15 sept/
okt/nov

MÅNADSBLAD 3/17

kornet har sin vilja

Rubrikernas tid?

Ledare

Det är inte svårt att hitta rubriker, braskande rubriker, nuförtiden. Ibland är rubriker en träffsäker sammanfattning av en komplex verklighet, men ibland är de blott ett försök att göra en oväsentlighet intressant. Överlag verkar det som att rubrikerna blir allt fler och samtalen färre.

Tiderna igenom har människor satt rubriker på sina tankar, på sina liv och inte minst på sina medmänniskor. Mycket kan sägas om detta. Jesus från Nasaret hade också en rubrik över sitt namn och sitt liv. För honom var frågan länge hur och när detta skulle presenteras. Grundfrågan verkar ha varit: är det en handling eller ett ord, som ska få ge det slutliga svaret på frågan om ”vem jag är”? Skulle rubriken över hans liv bygga på ett ord eller en händelse?

Ett återkommande problem för Jesus var, att lärjungarna inte alltid förstod i vilket genomgripande historiskt sammanhang de befann sig. De var under långa tider inte säkra på vem Jesus var. Han kanske var alltför unik för dem – och han kanske fortfarande är det för många av oss.

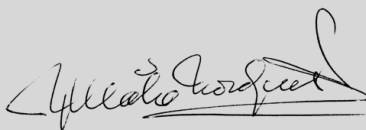
Vi kan ana vad Jesus tänkte om sina lärjungar i det här avseendet. Markus berättar t ex att en gång, när Jesus hade botat en sjuk. Då var det så att *”Jesus förbjöd dem att berätta det för någon. Men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare spred de ut det.”* Och efter besöket på Förklaringsberget, vilket – som namnet antyder – skulle vara ett tillfälle att reda ut perspektiven, så berättar Markus om Jesus och säger, att *”när de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda.”*

Det är inte lätt med information, skulle man ha sagt idag om en sådan kommentar från Jesus. För egen del tror jag, att Jesus ville peka på att det riktigt intressanta här i livet, dvs. det som på lång sikt förändrar världen på djupet, inte lämpar sig för rubriker. Erik Gustaf Geijer formulerade detta i Odalbonden: *”Vad stort sker, sker tyst”*.

Inte heller en kyrka byggs med yvigt prat och rubriker. Den byggs av vardagens ihärdiga tro, att droppen av vatten – nådens tecken – urholkar stenen. Det ger inga rubriker, men det förändrar världen i en takt så att människor under tiden förstår vem Jesus är.

Så det är kanske lika bra, att vi sparar på rubrikerna med deras svepande budskap. För varje människa lever ett unikt liv, är en unik person med en unik historia. För oss är utmaningen att se och bejaka detta. Däri ligger vår uppgift. Den är stor, och den ”sker tyst”. Ja, den till och med behöver tystnaden, med dess lyssnande och plats för eftertanke, för att lyckas.

Kjell-Åke Nordquist

Andakt

Kyrkans uppdrag idag är att berätta om Jesus, precis som de tolv fick i uppdrag att göra. Jesu människofiskande blivit en stor rörelse som fortskrider, en rörelse av människor som vill bli använda till viktiga uppgifter och försöka göra livet bättre för andra, änkan och den faderlöse, den ensamme och de papperslösa, de ensamkommande och de medellösa.

Det första som slår mig i läsningen av Markusevangeliet, det är rakheten. Språket är avskalat och budskapet är tydligt. Det är det tidigaste evangeliet, som inte blivit lika utbroderat som de andra. Jesus är sänd av Gud och han råder över sjukdomar och demoner. När han passerar männen på stranden uppmanar han dem att följa honom och det gör de. Inget att orda om. Sedan vandrar de tillsammans och fortsätter att bota sjuka och driva ut demoner.

Att predika budskapet från Gud hör i Markusevangeliet tydligt ihop med makt över demoner. Det är mer tal om makt över demoner än vad jag är bekväm med. Vi vill helst inte läsa sånt. Det är dels en otidsenlig syn på sjukdom, att den som är sjuk i epilepsi eller psykiska sjukdomar är besatt av demoner och orena andar. Människor har farit mycket illa av den undervisningen, också i vår upplysta tid.

Det är också en betoning av andemakterna som vi inte är vana vid. Idag ser vi kampen mot det onda i vår värld som en kamp mot strukturer och system. Vi vill som kristna bekämpa rasism och förtryck av fattiga och utsatta. Det är dessa demoner vi ser i vår omgivning.

Vi kan läsa om evangeliernas demoner som en bild för det vi ser behöver bekämpas och hjälpas upp. Det är ju så vi praktiserar att vara kyrka idag. Men det vore att göra våld på texten att säga att det var så Jesus menade. Det går inte att vifta bort att det Nya testamentet igenom finns en stark betoning på kampen mellan olika makter i en andlig värld. Texten är formad i en kultur som tror på andemakter, onda och goda och som kallar de onda för orena andar och för demoner.

I den hierarki som råder andemakterna emellan är Jesus, Guds son, överlägsen. Det känner demonerna av omedelbart och de avslöjar honom. Det blir en sorts legitimering av hans kraft och uppdrag, som de första åhörarna och läsarna av Markus förstod: Han är Messias.

Idag får demonerna stå för ännu inte upptäckta sjukdomar och för en annan syn på världens ordning, något som inte så många delar idag. Ondska finns men snarare i människors verk än i andemakter.

En insikt om hur dåtidens människor såg på Jesus och på världen behöver inte betyda att vi ska se det på samma sätt för att vara goda kristna. Det finns flera saker i kyrkans praktik genom åren som vi inte längre tar fasta på och en del tar vi avstånd ifrån. Samma sak är det med Bibelns böcker. En del saker har inte bärighet i vår tid. Annat orkar vi inte längre bry oss om och somt betonar vi starkt. Så har man alltid gjort.

I läsningen av Bibeln får vi ta hjälp av den forskning som finns kring böckerna och den tid de kom till i. Vi får ta vara på hur texten använts i kyrkans historia och i bön pröva vad som är vägledande för oss i dag. På det viset verkar Bibeln som Guds ord. I bön över ordet kan den Helige ande visa vägen och på så vis talar Gud till oss idag genom Bibeln. Det är levande och dynamiskt – tolkningarna ska dömas utifrån vilken frukt de bär.

Bön

Sänd oss att visa vad evangeliet står för

Sänd oss att stå upp emot det som är ont.

Gud, visa oss var och en din väg, och gör oss villiga att vandra den.

Amen.

Karolina Berneheim

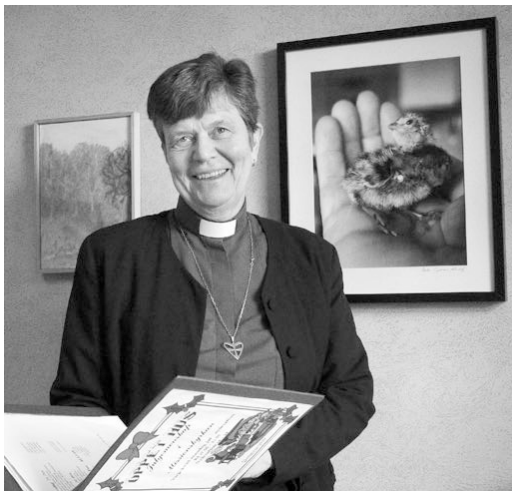
Kallelse

Uppsala Missionsförsamlings medlemmar kallas härmed till församlingssmöte kl. 18.00 i Missionskyrkan den 26 september 2017.

På ärendelistan står bland annat anställning av pastor och församlingsföreståndare, samt anställning av diakon.

Enligt uppdrag
Kjell-Åke Nordquist
Ordförande

Tack, Ulla-Britt!

När Ulla-Britt Andersson avslutar sin tjänst som diakon i Uppsala Missionsförsamling är det efter 27 år av ett brett och alltmer fördjupat diakonalt arbete – hela tiden med blick för människan bakom hennes yttre. Ulla-Britts professionella bidrag till församlingens både inre och yttre arbete låter sig inte formuleras i enkla termer, men det har, förutom i den diakonala huvuduppgiften, även skett som församlingsföreståndare i olika perioder och som en allmän stöttepelare i ett kollegium med periodvis stor omsättning av personal. Den kontinuitet som varje arbetsgemenskap mår bra av att ha tillgång till har för UMF:s del under lång tid representerats av Ulla-Britt Andersson. Den tacksamhet som församlingen därför har anledning att känna när Ulla-Britt nu avslutar sin tjänst går på djupet, i många avseenden och på många sätt.

Uppsala Missionsförsamling vill därför med dessa rader, och senare även i andra former,

framföra ett varmt och innerligt tack till Ulla-Britt Andersson för hennes gedigna arbete under sin långa anställning hos oss. Varmt tack, Ulla-Britt!

För styrelsen
Kjell-Åke Nordquist

27 år som diakon i Uppsala missionsförsamling

En lång tid men jag tycker ändå att det gått snabbt. Många möten där jag fått del av glädje, oro och sorg, ja en spegling av livet.

Fin gemenskap i församling och vid möten med gäster som besöker vår kyrka.

En betydelsefull och givande arbetsgemenskap med många kollegor och frivilliga i församlingen.

Jag känner stor tacksamhet när jag ser tillbaka på dessa 27 år och bär med mig många fina minnen. Diakonen har en viktig plats i vår kyrka.

Ulla Britt Andersson

Tack, Magda!

Magda Hane hann att arbeta en knapp vårtermin som häktespastor (NAV-pastor) i Uppsala våren 2017, innan en oförutsedd händelse gjorde pendlandet till Uppsala alltför krävande för blott en deltidanställning. Detta förstår vi, och vi hoppas nu att Magda finner nya utmaningar, kanske på närmare håll, som tar vara på hennes särskilda personlighet och gåvor, vilka varit till så mycket hjälp för många. Vi säger tack för tiden i Uppsala och önskar Magda allt gott i kommande dagar!

För styrelsen
Kjell-Åke Nordquist

Välkomna, Stefan och Lillemor!

I och med att Magda Hane slutat som diakon med inriktning mot fångvårdsarbete, har pastor Stefan Sjöblom hälsats välkommen som vikarierande NAV-pastor i Uppsala. NAV, Nämnden för Andlig Vård, avser den interreligiösa nämnd på nationell nivå som arbetar med att se till att människor inom Kriminalvården får möjlighet att ha kontakt med en representant för den trosuppfattning de har. Stefan Sjöblom

har en mångårig erfarenhet av just sådant arbete och vi är mycket glada över att han på kort varsel kunde gå in i detta arbete i Uppsala. Varmt välkommen!

Även församlingsdiakon Ulla-Britt Andersson har slutat sin tjänst, varför Lillemor Bränn har trätt in som vikarie in i väntan på ny tillsättning på tjänsten. Hon är diakon och en mycket erfaren socialarbetare. Detta löser vikariefrågan på ett utomordentligt sätt under hösten 2017.

Varmt välkommen i uppgiften, Lillemor!

*Kjell-Åke Nordquist
Ordförande*

Stillhet och eftertanke

Nere under jord i Missionskyrkan öppnar sig Kryptan, en tyst och lugn plats att dra sig undan till för stillhet och eftertanke.

I Kryptan samlas vi för lunchmeditation tisdagar kl. 12. Meditationen har utvecklats och är nu mer vägledad men innehåller precis som föregående terminer delar av tystnad.

Onsdagar 11.30 inbjuder vi till Bön med frälsarkransen också det i Kryptan. Frälsarkransens pärlor används som ett verktyg för bönen. Vid de olika pärlorna stannar vi upp vid olika delar av våra liv och vår tro. Välkommen ned till Kryptan för en stund i stillhet.

Karolina Berneheim o Ann-Louise Norqvist

Sinnesrogudstjänst

Under hösten inbjuds Du vid tre tillfällen till sinnesrogudstjänst med nattvard som diakon Magda Hane leder tillsammans med församlingens pastorer. Varje gudstjänst har ett tema enligt tolvstegsprogrammet. Samlingen börjar med fika kl. 18.00 och övergår i gudstjänst. Välkommen onsdagarna den 4 oktober, 1 november och 6 december.

Ann-Britt Samuelsson

Stilla söndag i höstmörkret

Du inbjuds till stillhet, gudstjänst och kravlöst skapande. Tillsammans i tystnad, lyssnande och delande. En dag att varva ner, vila och fylla på. Vi möts den 19 november kl 9.15 – 15.00. Samling vid brasan – enkelt fika. Vi firar gudstjänst tillsammans med församlingen – därefter tyst lunch.

Eftermiddagen leder oss Pers Karin Skogar, diplomerad uttryckande konstterapeut, i kravlöst skapande att dela i färg och form.

Anmälan före 14 november till Birgitta Andersson 076-83 84 019. Självkostnadspris.

Körmusik i Missionskyrkan

Gudstjänst med Missa Brevis

Mycket av den vackraste körmusiken skrevs redan för 500 år sedan då en av de främsta tonsättarna var Giovanni Pierluigi da Palestrina (1525-1594). Hans mässa för kör, *Missa Brevis*, kommer att utgöra den musikaliska grunden i gudstjänsten. Verket framförs av Missionskyrkans Vokalensemble som leds av Markus Jonsson.

Från mörker till ljus

Ett av de mest älskade körverken är *Requiem* av den franske tonsättaren Gabriel Fauré (1845-1924). Musiken har en ljus ton, där Fauré lägger tyngdpunkten vid att dämpa sorgen och att önska de döda frid.

Kyrkokören och Västeråskören Pro Musica utgör stommen i en kör med ca 80 sångare som medverkar tillsammans med två solister. Pontus Leitz är organist och Markus Jonsson är dirigent.

Markus Jonsson

Rum för tro och tvivel

Bibelläsninggruppen går i höst över till Apostlagärningarna, som skildrar den kristna församlingens allra första tid. Det är – om man så vill – vår äldsta kyrkohistoria. Man skulle kanske kunna tro att författaren, Lukas, velat ge en idealiserad bild av förhållandena i urförsamlingen. Men så är ingalunda fallet. Han väjer inte för de problem och svårigheter som församlingen stod inför: relationerna till den hedniska omvärlden resp. relationerna till sitt eget judiska ursprung. Kultursituationen uppvisade flera likheter med vår tid.

Vi samlas varje onsdag halvannan timme 20 sept – 8 nov kl. 13.30 – 15.00. Vi läser och reflekterar över det lästa och de associationer till vår egen tid som inställer sig. Var och en är välkommen – gammal och van, ung och nyfiken smäller lika högt.

Anders Gustafsson

Sverige? Jag måste kolla...

Mikiko Saito från Japan kom till Missionskyrkan för några år sedan för att hjälpa till som volontär i olika arbetsgrupper och för att delta i gudstjänsten. Hon har gått med i församlingen och jobbar nu inom Kafé & Konferens.

Mikiko har en historia att berätta och det är hennes röst vi hör. Det är inte så vanligt att man föds i Japan och så småningom hamnar i Sverige, Uppsala och Missionskyrkan. Inför en ny termin och så här strax innan allt kör igång med konferenser och kurser får vi en pratstund.

–Jag föddes i en liten stad i norra Honshu, Japans största ö. Min pappa var biologilärare och min mamma var hemmafru. Jag har två yngre syskon. Att mamma var hemmafru var det normala på den tiden. Man tänkte sig egentligen inte att en kvinna skulle förvärvsarbeta. I det läget – som ung befann jag mig alltså i gränslandet mellan ”dåtid” och ”nutid”. Jag gick igenom gymnasiet med ganska medelmåttiga betyg och kunde inte riktigt föreställa mig vad det fanns för möjligheter för mig efter avslutad skolgång. Många unga kvinnor yrkesarbetade några år, men sen var det mycket vanligt att bli hemmafru och ägna sig åt man och barn. Detta var vad mina föräldrar ville för min del också.

Efter gymnasiet tyckte jag mig se tre möjligheter: jag kunde börja jobba direkt, men mina föräldrar sa nej. Jag skulle kunna studera på universitet, men det lockade mig inte. Och så fanns sjuksköterskeyrket.

Det var inte så att jag kände att jag verkligen ville bli sjuksköterska. Men det var liksom det enda som återstod för mig. För att komma in på sjuksköterskeskolan krävdes inte toppbetyg, så där kunde jag börja.

Mina föräldrar var inte glada åt mitt val. På sjukhusen fanns det gott om virus och bakterier och man utsatte sig för alla möjliga sjukdomar, tänkte de. Min mamma var helt emot mitt val. Hon skämde för mig. ”Det är inte ditt yrke”, sa hon. Min pappa kom med ett förslag: när jag var klar med min utbildning kunde jag välja att arbeta som sjuksköterska på en skola eller ett

företag. Då skulle jag slippa det otrevliga sjukhusarbetet.

Har man valt så har man

– Hur som helst började jag den treåriga sjuksköterskeutbildningen, men jag trivdes inte alls utan ville hitta en annan väg. Men då sa mina föräldrar ifrån: Man byter inte! Har man valt så har man! Konstigt, tyckte jag. Först hade de ju varit helt emot mitt yrkesval.

Alla de där tre åren var jobbiga. Jag kände mig inte alls på rätt plats och dessutom var översköterskorna mycket stränga, ja rentav elaka mot oss elever. Och mina kompisar tyckte jag gjorde fel som gick där och tog upp en plats för någon annan, som verkligen ville bli sjuksköterska. Och de hade ju rätt!

När tre år gått och jag fått min legitimation var mina föräldrar och jag överens: jag skulle inte jobba på ett sjukhus. Jag fick plats på ett företag som sysslade med hälsokontroller och där kom jag att arbeta under sju år. Jobbet var inte så svårt, men inte heller särskilt spännande.

Så en dag insåg jag vad jag verkligen ville. En patient hade diagnosticerats med syfilis och uttryckte att hon inte kunde acceptera detta besked med både ”hjärna och hjärta”. Jag förstod att jag ville fördjupa mina kunskaper inom psykologi för att kunna hjälpa människor med rådgivning snarare än rent medicinskt och började studera psykologi med inriktning mot samtalsterapi och fick legitimation som *counselor*.

Jag ville nu tillbaka till sjukhusmiljön och arbeta som sjuksköterska. Men jag hade blivit 27 år, ”för gammal” på arbetsmarknaden enligt japanska mått och jag hade varit sju år utanför vanligt sjukhusarbete så det var inte lätt att hitta ett jobb. Men till slut fick jag en tjänst på en liten privatklinik på landet. Där fick man göra ”allt” – jag hade jour på natten ensam och fick ansvar för hela kliniken. Läkaren bodde alldeles i närheten så vid akuta fall fick man tillkalla honom. Där fick jag vara med både vid akuta operationer och förlösningar nattetid. Jag fick mycket erfarenhet och trivdes med arbetet.

mest tycker om att lyssna på patienter och kommunicera med dem. Så under två år arbetade jag mellan 200 och 300% med rådgivning!! Jag hade två avlönade jobb och två volontärjobb som telefonjour. Det kunde handla om enklare frågor som gällde rådgivning om mediciner men också mycket psykologisk rådgivning. Alla telefonsamtal var anonyma. Inte sällan handlade det om självmord, något som är ganska vanligt i Japan. Det kunde både handla om personer som ringde och ville ta sitt liv eller om släktingar till självmordsbenägna patienter som behövde råd och stöd.

Efter tre år sökte jag mig till ett annat sjukhus där man behandlade patienter som hade problem med sköldkörteln. Det finns inte så många specialkliniker för sköldkörtelsjukdomar i Japan så vi fick ta emot patienter från hela landet. Det var mycket intressant. Där blev jag kvar i tre år. Samtidigt började jag läsa sociologi på distans vid universitetet i Kyoto. För vissa kurser och för examina fick vi bege oss till Kyoto.

Svårt att bli accepterad

–Jag kände att jag ville flytta närmare universitetet och sökte då ett jobb som transplantationskoordinator i Osaka och fick jobbet. Där hade jag först lite svårt att bli accepterad. Jag kom från ett litet sjukhus och de skolor jag hade gått i var inte lika erkända och ”fina” som de skolor som fanns i Osaka. Men efterhand gick det bättre och jag kände att jag blev accepterad.

Det var under den tiden jag träffade Shinji som arbetade som transplantationskirurg och vi blev ett par. Shinji beslöt sig för att flytta till Sverige 2005 men jag ville inte följa med honom då. Dels ville jag inte sluta mitt jobb, dels hade jag för dåliga kunskaper i engelska för att vilja flytta utomlands.

Jag beslöt mig för att stanna kvar ett tag i Japan eftersom jag under mina år på olika arbetsplatser kommit underfund med att jag allra

Det var en tuff tid rent mentalt men som väl var fick man som telefonrådgivare god handledning för att klara av att bära allt lidande och alla frågor.

Efter två år tänkte jag: Nu vill jag åka till Sverige på prov och se hur det verkar. Jag måste kolla! Så 2008 kom jag till Uppsala där Shinji hade tjänst på Akademiska sjukhuset. Nu kunde jag koppla av efter två hårda år. Jag gick på SFI och tyckte jag hade väldigt mycket tid att promenera och läsa och koppla av. Men jag märkte snart att mina kunskaper i svenska inte skulle räcka till för ett arbete inom sjukvården. Min erfarenhet är att patienter och deras anhöriga vill prata med personalen och om då sjuksköterskan inte kan tillräckligt bra svenska är det inte möjligt att upprätta en kommunikation. Så jag la sjuksköterskeplanerna åt sidan.

Vi bodde några år i Handen när Shinji jobbade i Stockholm, men återvände sedan till Uppsala. Det var under 2014 som jag började lite smått som volontär i Missionskyrkan inom Kafé & Konferens, och efter ett tag fick jag en praktikplats. Under en tid hade jag också ett vikariat här.

Jag trivs utmärkt med det här arbetet, det passar bra för mig nu!

Birgitta Åhman

Arkiv i tiden

Inte många frågar efter eller besöker Uppsala missionsförsamlings arkiv som finns i ett rum i kyrkans källare. Det är länge sedan jag själv var där och nu är jag nyfiken på att få veta vad som gömmer sig.

Anita Jonsson möter mig i det inte alltför stora arkivrummet. Runt väggarna är hyllor och skåp fyllda från golv till tak med papper, böcker, protokoll, foton... Eftersom arkiv brukar kunna svälla ut över alla gränser, måste de ansvariga alltid ställa sig frågor som: Vad är värt att spara? Vad kan vi gallra ut? Vem sparar vi åt?

– Framtiden vet vi ingenting om och vad framtida forskare eller helt vanliga lekmän kommer att vara intresserade av kan vi bara gissa, förklarar Anita.

Det är egentligen bara en del av församlingens arkivalier som finns kvar i kyrkan, berättar Anita. Redan 1999 överfördes en stor del av materialet till Folkörrelsearkivet i samma byggnad som Stadsbiblioteket. Församlingen äger och förfogar över sina egna arkivhandlingar även i detta arkiv.

– Det är en bra lösning, menar Anita, och det innebär att vi kan behålla det material som vi vill ha kvar i kyrkan, medan andra handlingar, t.ex. protokoll äldre än tio år, kontinuerligt förs över.

Arkivkommittén består förutom Anita Jonsson av Elisabeth Rådberg, Birgitta Wennås och Örjan Tornberg. De har att utgå från de riktlin-

jer som styrelsen beslutat om vad som är värt att spara. Det kan röra sig om in- och utgående brev, protokoll, Månadsbladet och pärmar med tidningsurklipp. Foton av pastorer och diakoner är prydligt inramade. Ritningar från kyrkobygget är självklart, liksom spaden som användes vid första spadtaget.

Av utrymmesskäl sparas inte affischer, men Kees Geurtsens affischer från tiden då kyrkan var ny, finns fortfarande kvar. Konstnären själv berättar f.ö. den 5 oktober om ”vad som rör sig i huvudet på en gammal satirtecknare”. Flera affischer kommer att kunna ses på en utställning under tiden 1 – 22 oktober.

Örjan Tornberg har under många år bundit in Månadsbladet som enligt Anita är en viktig källa redan nu. När någon vill ha en upplysning är det ofta just något gammalt nummer av Månadsbladet, som man söker svaret i. I september 1933 utkom det första numret av Uppsala Missionsförsamlings Månadsblad och kyrkans arkiv är platsen för den som vill fördjupa sig i många års kyrkohistoria.

Vid arkivbesök är det ganska vanligt att man hittar kuriositeter, som man inte väntat sig. Jag frågar Anita om det finns något sådant. Det visar sig att det finns en hel del. Vad sägs om en medalj som visar att kyrkans lag vann en serie i korpfbollen 1986? En skylt med texten *Missionskyrkans Hem för Gamla* påminner om forna tiders diakoni. Från poliskommissarien i Uppsala finns ett papper med följande text:

”Vägmästaren Gustav Eriksson har denna dag anmält sig ämna åka velociped här i staden och på grund härav tilldelats nummer U 82897. Uppsala den 21/10 1944.” (Gustav Eriksson var under många församlingens kassör.) Hur många vet för övrigt att det också finns en brudkrona i arkivet. Kanske ett tips till blivande brudar...

2007 drabbades arkivrummet av en vattenläcka. Flera gamla biblar förstördes då, bland andra en faksimilutgåva från 1930-talet av *Biblia på Swensko 1540 – 1541*.

Det kollektiva minnet måste finnas kvar. Sammanhang och överblick är av stor betydelse annars kan viktig kunskap gå till spillo, säger Anita Jonsson. Hon önskar att vi alla ska gå igenom vad vi har i våra gömmor och önskar att få del av sådant som kan vara av värde för församlingsarkivet, t.ex. foton, filmer, ljudupptagningar eller kanske något helt annat.

Bertil Jakobsson

Varje vecka året runt...

...växer Missionskyrkans digitala ljudarkiv med en inspelning av söndagens gudstjänst. Så har det varit under lång tid och Staffan Stenson var den som redan i gamla Missionskyrkan tog initiativet. De inspelade kassetbanden, numrerade från 1 – 603 förvaras högt upp på en hyllan i kyrkans arkiv.

Från 2003 finns gudstjänsterna inspelade och arkiverade i digital form. För ljudgruppen som

består av Ewert Bengtsson, Per-Olof Dalnert, Anders Holmberg, Gunnar Vegerfors samt också Donald Wieselgren, är själva inspelningstekniken enkel. Ett fast USB-minne i mixerbordet aktiveras med en knapptryckning och minnet töms då och då. Det är Anders Holmberg som sedan laddar ner de stora filerna på dator och för sedan över inspelningarna till CD-skivor.

Det är bara enstaka gånger som någon frågar efter en inspelad gudstjänst, berättar Anders. Då har det brukat handla om att man har personligt intresse av att lyssna till någon särskild medverkande talare eller sångare/musiker.

Mer är fjorton år av inspelade gudstjänster – tänk dig omfattningen av predikan, sång och musik i vår kyrka! Och det ekar fortfarande mellan väggarna...

Göran Almlöf

Välkomna till RPG!

Om någon möjligen inte känner till vad RPG står för är det dags att påminna om att det betyder Riksförbundet Pensionärsorganisationerna i Sverige. RPG:s verksamhet syftar till gemensamma, berikande aktiviteter, att förmedla samhällsinformation och skapa opinion i viktiga pensionsfrågor.

Tillsammans med de övriga organisationerna kan vi aktivt påverka beslutsfattare på olika nivåer i samhället. Fyra gånger om året träffar man t.ex. regeringens pensionärskommitté och även Socialstyrelsens äldreråd. I Uppsala läns landstings pensionärsråd har RPG två representanter som bevakar vård- och omsorgsfrågor, men som också kan lämna sina synpunkter på busslinjer och hållplatser. Genom Uppsalas Pensionärers Samarbetsorganisation finns vi också i kommunens pensionärsråd.

Gemenskap mellan människor är viktigt i våra sammanhang. Mindre viktigt är beteckningen pensionär eftersom vem som helst oberoende av ålder är välkommen som medlem och givetvis är alla RPG:s sammankomster öppna för alla. Vår förening *Missionskyrkans och Valsätrakyrkans pensionärsorganisation*

skiljer sig från de flesta andra genom att vi har samlingar varje vecka. Att bli medlem i vår förening kostar bara 150 kr per år. Som medlem har man vissa förmåner. Man är försäkrad i samband med RPG:s arrangemang och på resor som föreningen ordnar får medlemmar rabatt på priset. Ju fler medlemmar vi blir desto starkare blir vi så vi kan påverka allt mer. Välkommen som medlem du också!

När hösten börjar är det en signal till ökad verksamhet inom församlingen. Inte minst gäller det RPG:s välbesökta samlingar i kyrkan. I medeltal samlas drygt 60 personer varje fredag för att få gemenskap vid kaffeborden och lyssna på spännande föredrag eller musik. Det kommer alltid ett antal besökare som inte har någon anknytning till någon av församlingarna. Vi ser det som en möjlighet att knyta nya kontakter både för RPG och för församlingen.

RPG:s verksamhet för hösten har redan börjat och du finner vår programbroschyr i kyrkan. Vi som har ansvaret kan känna en viss stolthet över vår verksamhet men måste konstatera att vi blir allt äldre. Om inte yngre vill ta över en del av ansvaret kommer det att bli svårt att fortsätta. Slutsatsen blir att det är dags att börja fundera över hur vi vill att äldreverksamheten ska bedrivas i fortsättningen i vår församling.

Bertil Jakobsson

Marknader på gång

Höstmarknad i Missionskyrkan
lördagen den 7 oktober
kl. 11.00 – 14.00

Bidrag mottages i Missionskyrkan
fredag kväll eller lördag morgon.

Julmarknad i Flottsundskyrkan
lördagen den 2 december
kl. 10.30 – 13

Julmarknad i Missionskyrkan
lördagen den 9 december
kl. 11 – 14

Ny flygel snart på plats!

Musikrådet beslutade vid sitt möte den 23 augusti att köpa en flygel av märket Yamaha CX7 storlek 227 cm. Medlemmar i musikrådet har provspelat instrument av olika märken och storlek och finner att för de medel som kunnat samlas in under det gångna året, 421 648 kronor, är detta det instrument som är relevant för församlingen att välja. Församlingens styrelse är informerad om beslutet.

Flygeln kommer att vara på plats inom 1 – 2 månader. Den behöver ett antal stämningar liksom intonationsarbete av en pianotekniker. Därför äger invigningskonserten rum först lördagen den 27 januari 2018.

Musikrådet genom Gunnel Fagius

Daylight jubilerar i Missionskyrkan

Storbandet Daylight, som i år fyller 10 år, är av många ett uppskattat inslag i Missionskyrkans lunchmusikserie och i Flottsundskyrkans Musik i sommarkväll. När orkestern nu firar sina 10 år med en jubileumskonsert den 25 november kl 16 känns det därför naturligt att den genomförs i Missionskyrkan som ett samarbetsprojekt mellan Daylight och Missionskyrkan. Då medverkar även AKO och Olle Naeslund.

Bertil Teodorsson

Boule på svenska

I somras spelade vi boules på Ekeby Hus med ensamkommande ungdomar. Vi hade väldigt roligt, tiotalet ungdomar och lika många volontärer. Det gick åt mycket bullar och vi övade svenska.

Läget är osäkert för flera av ungdomarna. De blir 18 år och får inte längre bo kvar i sina boenden. Det skapar mycket oro och nedstämdhet. Vi försöker hitta boende så att de kan fortsätta i skolan och ha kvar sina nätverk. Om det är någon som skulle kunna tänka sig att låta någon av de afghanska ungdomarna bo hos sig under asylprocessen så hör av dig till mig.

Inger Rathsmann

Studiecirklar och kulturprogram ordnas
tillsammans med Studieförbundet Bilda.

www.bilda.nu/ost

www.bildamusik.nu

Bilda

maten tillagad av det alldeles egna kolloköket.

Att vara ute på Enebygården som ledare är för många av oss att komma till en trygg, rolig och accepterande miljö där vi ständigt inriktar oss på leken, glädjen och gemenskapen samtidigt som vi lägger stort fokus på barnens individuella behov för att var och en av dem ska känna att kollo är

en plats där de är välkomna. Det kan vara en underliggande faktor till att rekordmånga 45 barn hade anmält sig till den andra veckan.

Det är med förväntan flera av oss ser fram emot minikollo under höstlov och påsklov. Då träffas vi i kyrkan under två dagar och gör en miniversion av kollo. För gemensamt för oss alla är att vi i skrivande stund har 300 dagar av förväntan framför oss på att det blir lika bra kolloveckor på Enebygården nästa år igen.

*Ellika Axelson Fisk, text
Gunnar Axelson Fisk, foto*

Vad vore en sommar utan Enebykollo?

Att reflektera över två kolloveckor där barnen tillsammans med oss ledare fick möjlighet att vara ute i den fina naturen kring Enebygården ger oss alla stor glädje att minnas tillbaka till. Det var som alltid två veckor fyllda av lek, skratt och glädje, men samtidigt två veckor av lugn som infann sig när vi skapade våra drömstäder på temat Hållbarhet och under gruppernas sagostunder. Där fanns också spänningen att bli jagade av banankycklingar och onda varelser från sagornas värld och belåtenhet när vi mumsade i oss den goda

Känner du barn...

... i åldern 6 – 9 år som vill sjunga med oss? Välkommen då på onsdagar 17.30-18.30!

Gunnar Axelson Fisk & Donald Wieselgren

Mat, lek och kul på höstlovskollo

Är du mellan 7 och 12 år? Då är du välkommen till höstlovskollo tisdag 31/10 och onsdag 1/11 Kl. 09.00 – 15.00!

*Anmälan till Gunnar Axelson Fisk
070-87 66 233*

M.o.D är kören för dig...

... om du gillar att sjunga och spela, skriva och komponera!

Välkomna på torsdagar 19.00 – 21.00!

Gunnar Axelson Fisk

MISSIONSKYRKAN

S:t Olofsgatan 40, Uppsala

SEPTEMBER

17 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst. Torbjörn Bådagård, gästpredikant, Karolina Berneheim. M.o.D. Ny-i-stan-samling vid kyrkkaffet.

18 MÅNDAG

19.00 Skönlitteratur och livsfrågor. *Njals saga*. Inledare: Inger Axelson, Agneta Ekström.

20 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: Moon River Trio.

13.30 Rum för tro och tvivel.

21 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch. Ramagauri Bhikhabhai, poesi: haikudikter.

19.00 AGENDA 2030: Det växer så det knakar. Stadsträdgårdsmästare Ingemar Carlsson och Anna Somnardal, projektledare, om konsten att göra Uppsala grönare

22 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: Om livets under. Prof Anders Liljas om livets molekylära maskineri

24 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst. Ingela Wikander, Gunnar Axelson Fisk. Predikstolsbyte för Equmeniaförsamlingar i Uppsala.

25 MÅNDAG

19.00 Teologisoffan: Bruk och missbruk av vetenskap i kyrka och samhälle. Maria Gunther Axelsson, FD i partikelfysik

26 TISDAG

12.00 Lunchmeditation i kryptan. Ann-Louise Norqvist

18.00 Församlingsmöte. Kallelse av pastor/församlingsföreståndare och diakon

18.00 Ett land/två stater – kan det lösa Israel-Palestina-konflikten? Diplomaten Mathias Mossberg om tanken på ”parallella stater” mellan Jordan och Medelhavet.

27 ONSDAG

11.30 Bön med frälsarkransen i Kryptan. Karolina Berneheim.

12.00 Lunchmusik: Anders Emtell, gitarr.

13.30 Rum för tro och tvivel

28 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Per Göran Back, månadens novell.

19.00 AGENDA 2030: Löper klimatet amok? Kevin Anderson, klimatforskare, gästprofessor, känd för klarspråk

29 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: Trygghet och säkerhet i en orolig tid. Anders Fridborg, Uppsala kommuns säkerhetschef, om trygghet, krisberedskap och vad du själv kan göra

OKTOBER

1 SÖNDAG

11.00 Nattvardsgudstjänst. Karolina Berneheim, Markus Jonsson. Missionskyrkans Vokalensemble framför Missa Brevis av Palestrina

12.30 Vernissage: Uppåt vägarna. Kees Geurtsens affischer från när Missionskyrkan var ny

2 MÅNDAG

19.00 Skönlitteratur och livsfrågor: *Den motvillige resenäre* av Jenny Diski. Inledare: Agneta Kristenson, Anna- Karin Widman

3 TISDAG

12.00 Lunchmeditation i kryptan. Ann-Louise Norqvist

4 ONSDAG

11.30 Bön med frälsarkransen i Kryptan. Karolina Berneheim

12.00 Lunchmusik: Folkmusik på vårt sätt. Trio Minore & Margareta Ljungdahl

13.30 Rum för tro och tvivel.

5 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Camilla von Heijne, poesi.

19.00 Streck i debatter. Kees Geurtsen avslöjar vad som rör sig i huvudet på en gammal satirtecknare.

6 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: Loppor, löss och lortiga fötter. Frida Gereonsson, museipedagog.

7 LÖRDAG

11.00-14.00 Höstmarknad i Missionskyrkan.

8 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst. Karolina Berneheim, Sångkören. Margareta Ljungdahl

9 MÅNDAG

19.00 Teologisoffan: Naturvetenskap, teologi och kyrka. Sara Wrige, fysiker och präst i Svenska Kyrkan

10 TISDAG

12.00 Lunchmeditation i kryptan. Ann-Louise Norqvist

11 ONSDAG

11.30 Bön med frälsarkransen i Kryptan. Karolina Berneheim

12.00 Lunchmusik: Svensk och fransk orgelromantik. Markus Jonsson, orgel.

13.30 Rum för tro och tvivel.

12 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Marianne Sandels, poesi.

19.00 AGENDA 2030: Uppsala – stad att leva i.

Fler och fler vill bo i Uppsala, men hur klarar vi det? Sten Åke Bylund, Vårda Uppsala

Kalendarium

13	FREDAG	24	TISDAG			
9.00	Mitt på da'n: Resa till Fotografiska museet och Waldemarsudde. Anmälan senast 29 sept	12.00	Lunchmeditation i kryptan. Ann-Louice Norqvist		markexploateringschef om hur processen fram till beslut ser ut	
14	LÖRDAG	25	ONSDAG	4	LÖRDAG	
10.00	Kvinnorna vid Sågverken. Ekumenisk kvinnofrukost med författaren Vibeke Olsson	11.30	Bön med frälsarkransen i Kryptan. Karolina Berneheim.	11.00	Alla Helgons dag Nattvardsgudstjänst. Karolina Berneheim. Lillemor Bränn. Jan och Gunnel Fagius.	
13.00	Öppen spelstuga	12.00	Lunchmusik: Elever från Uppsala Kulturskola.		18.00	Från mörker till ljus: Requiem av Gabriel Fauré. Kyrkokören, Västeråskören Pro Musica och solister. Pontus Leitz, orgel. Markus Jonsson, dirigent
15	SÖNDAG	26	TORS DAG	6	MÅNDAG	
11.00	Gudstjänst R.Erik Svalfors, Markus Jonsson. Kyrkokören	12.00	Litterärt till lunch: Carin Carlsson, novell	19.00	Teologisoffan: Hopp och föreställningar om evigheten hos nutida judiska, kristna och muslimska teologer. TD Jakob Wirén om funderingar och frågeställningar.	
16	MÅNDAG	19.00	AGENDA 2030: Barns hjärnor som samhällsinvestering. Anna Sarkadi, läkare och professor i socialmedicin,		TISDAG	
19.00	Skönlitteratur och livsfrågor: <i>Judas</i> av Amos Oz. Inledare: Anita Jonsson, Eva-Britta Ståhl.	27	FREDAG	7	12.00	Lunchmeditation i kryptan. Ann-Louice Norqvist
17	TISDAG	14.00	Mitt på da'n: I Höstens Rike. Visor av och med Roger Mörk		8	ONSDAG
12.00	Lunchmeditation i kryptan. Ann-Louice Norqvist	28	LÖRDAG	11.30	11.30	Bön med frälsarkransen i Kryptan. Karolina Berneheim
18	ONSDAG	10.00	Epistel. Helg för kristna bloggare. <i>Läs mer i Pepper&Salt!</i>		12.00	Lunchmusik: Sorgen och glädjen – musik i allhelgonatid. Markus Jonsson, orgel och Ulrika Jonsson, sång.
11.30	Bön med frälsarkransen i Kryptan. Karolina Berneheim	29	SÖNDAG	13.30	13.30	Rum för tro och tvivel.
12.00	Lunchmusik: Daylight med AKO	11.00	Gudstjänst. Lillemor Bränn, Ann-Britt Samuelsson. Sven-Olof Andersson, sång. Diakonrådet.		9	TORS DAG
13.30	Rum för tro och tvivel.	30	MÅNDAG	12.00	12.00	Litterärt till lunch. Lars Häger, poesi.
19	TORS DAG	19.00	Skönlitteratur och livsfrågor. Vitt hav av Roy Jacobsen. Inledare: Inger Axelson, Ingrid Kallin.		19.00	AGENDA 2030: Mentor-mammor i Swaziland. Mats Målgqvist, läkare och forskare vid Institutionen för internationell mödra- och barnhälsovård
12.00	Litterärt till lunch: Jan-Olof Paulsson läser haikudikter	31	TISDAG	10	FREDAG	
19.00	AGENDA 2030: Jorden tog slut för två månader sen. FairTrade-ambassadören Hanna Bosenius	12.00	Lunchmeditation i kryptan. Ann-Louice Norqvist	14.00	Mitt på da'n: DNA-forskning kastar om grenarna i livets träd. Prof Per Alström, Artdatabanken, om fåglars supersnabba syn och sätt att kombinera ljud	
20	FREDAG		NOVEMBER		LÖRDAG	
14.00	Mitt på da'n: Läkemedel mot barncancer – en framgångssaga. Prof Gudmar Lönnerholm om hur leukemi kan behandlas	1	ONSDAG		10.00	Vilka är kyrkans rödstumpor? Ekumenisk
22	SÖNDAG	11.30	Bön med frälsarkransen i Kryptan. Karolina Berneheim			
11.00	Fairtrade-gudstjänst. Anders Göranzon, Sv.K:s utbildningsinstitut. M.o.D. Gunnar Axelson Fisk.	12.00	Lunchmusik: Sextett 60.			
23	MÅNDAG	13.30	Rum för tro och tvivel.			
19.00	Teologisoffan: Vetenskapens gränser – hur förhålla sig till dem? Prof Martin Cervall, präst i SvK, om vad det betyder för våra religiösa trosföreställningar	18.00	Sinnesrogudstjänst. Diakon Magda Hane, Ann-Britt Samuelsson.			
		2	TORS DAG			
		12.00	Litterärt till lunch: Gunnel Fagius, poesi.			
		19.00	AGENDA 2030: Mellan det önskvärda och det möjliga. Vilka är de största hoten mot en god miljö? Anna Axelsson,			

Kalendarium

kvinnofrukost med Tuu-
likki Koivunen-Bylund,
biskop emerita.
13.00 Öppen spelstuga.
12 **SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst. Cecilia
Wadstein, Kerstin Lönnå.
Alva Vegerfors, Barnkö-
ren
13 **MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur och livsfrå-
gor: Gruppen av Mary
McCarthy Inledare: Ag-
neta Ekström, Eva-Britta
Ståhl.
14 **TISDAG**
12.00 Lunchmeditation i kryp-
tan. Ann-Louice Norqvist
15 **ONSDAG**
11.30 Bön med frälsarkransen i
Kryptan.
Karolina Berneheim
12.00 Lunchmusik:
Max Brynolf, piano.
16 **TORSDAG**
12.00 Litterärt till lunch:
Dan Melin, poesi.
17 **FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: Det aktuella
politiska läget. Håkan
Holmberg, politisk chef-
redaktör på UNT
19 **SÖNDAG**
9.15 Stilla söndag 9.15–15.00
11.00 Gudstjänst. Karolina Ber-
neheim, R.Erik Svalfors,
Sångkören, Margareta
Ljungdahl
20 **MÅNDAG**
19.00 Teologisoffan: Maria
Magdalena i feministiskt
perspektiv. TD Hanna
Stenström ifrågasätter att
bara män var ledare i den
äldsta kyrkan.
21 **TISDAG**
12.00 Lunchmeditation i kryp-
tan. Ann-Louice Norqvist
22 **ONSDAG**
11.30 Bön med frälsarkransen i
Kryptan.
Karolina Berneheim
12.00 Lunchmusik: Elever från
Uppsala Kulturskola.
23 **TORSDAG**
12.00 Litterärt till lunch:
Åsa Norén, poesi.
19.00 AGENDA 2030: Resa
klimatsmart eller

Bättre stanna hemma?
Koldioxidbantaren Staf-
fan Lindberg om våra al-
ternativ och möjligheter.
24 **FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: Egypten,
Antwerpen, Kapstaden,
London. Kyrkoherde om
Lennart Sjöström om sin
tid i SKUT
26 **SÖNDAG**
11.00 Nattvardsgudstjänst.
Ann-Cathrine Jarl, Ann-
Britt Samuelsson, Kerstin
Geurtsen, sång.
18.00 Ekumenisk gudstjänst i
Domkyrkan som avslutar
globala veckan i Uppsala.
27 **MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur och livsfrå-
gor: Löwensköldska
ringen, Charlotte
Löwensköld och Anna
Svärd. Inledare: Agneta
Kristenson, Anna-Karin
Widman.
28 **TISDAG**
12.00 Lunchmeditation i kryp-
tan. Ann-Louice Norqvist
29 **ONSDAG**
11.30 Bön med frälsarkransen i
Kryptan.
Karolina Berneheim
12.00 Lunchmusik: Missions-
kyrkans egna musikanter.
30 **TORSDAG**
12.00 Litterärt till lunch:
Anna Klara Ehn Ericson,
månadens novell.

DECEMBER

1 **FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: Lutherrosen
2017 – i enhetens tecken.
Botaniker Mariette
Manktelow om Luthers
tankevärld
3 **SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst Karolina Ber-
neheim, Ann-Britt Samu-
elsson, Kyrkokören. Mar-
kus Jonsson, Gunnar
Axelson Fisk.

FLOTTSUND

Granebergsvägen 6, Uppsala

OKTOBER

8 **SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst.
Ruben Olander
21 **LÖRDAG**
Städdag.

NOVEMBER

12 **SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst.
Per Johan Råsmark

DECEMBER

2 **LÖRDAG**
10.30 Julmarknad 10.30 -13.00
10 **SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst
Yvonne Göranson

Missionskyrkan	10 00 35
Sommarhemmet Eneby	39 91 41
Församlingens bankgiro	802-2253
Swishnummer (kollekt)	1230792895
SMU plusgiro	11 93 03-6

Församlingens och SMU:s
informationssida på Internet:
www.uppsalamissionskyrka.se

**Församlingens pastorer och
diakoner har tystnadsplikt och står
till förfogande för samtal**

**Pastor
tf församlingsföreståndare**
ANN-BRITT SAMUELSSON
Tel. 10 00 85; 070-41 46 050
ann-britt.samuelsson
@upsalamissionskyrka.se

Pastor
KAROLINA BERNEHEIM
Tel. 10 00 81; 070-28 40 204
pastorkarolina
@upsalamissionskyrka.se

Diakon (vikariat)
LILLEMOR BRÄNN
Tel. 10 00 36; 070-83 39 773
diakon@upsalamissionskyrka.se

Pastor/föreståndare
Waldenströmska Studenthemmet
R.ERIK SVALFORS
Tel. 0727-36 06 71
r.erik.svalfors
@upsalamissionskyrka.se

**Församlingspedagog med
inriktning ungdom och kultur**
GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 10 00 39; 070-87 66 233
gunnar.axelson.fisk
@upsalamissionskyrka.se

Församlingsmusiker
MARKUS JONSSON
Tel. 10 00 32
markus.jonsson
@upsalamissionskyrka.se

Intendent
ANN-LOUICE NORQVIST
Tel. 10 00 06
ann-louice.norqvist
@upsalamissionskyrka.se

**Konferenstekniker och
vaktmästare**
DONALD WIESELGREN
Tel. 10 00 82
vaktmastare
@upsalamissionskyrka.se

Konferens- och Kaféassistenter
KANYA HJORT
MIKIKO SAITO
BIRGITTA ÖBERG

Församlingens ordförande
KJELL-ÅKE NORDQUIST
Tel. 32 12 03
nqt@mail.nu

SMU:s ordförande
KAROLINA BERNEHEIM
Tel. 10 00 81; 070-28 40 204
pastorkarolina
@upsalamissionskyrka.se

Häktespastor (vikariat)
STEFAN SJÖBLOM
Tel. 073-58 51 086
stefan.sjoblom
@upsalamissionskyrka.se

Sjukhuspastor
INGEMAR RUNDSTRÖM
Tel. 018-611 34 90
ingemar.rundstrom@externa.lul.se

Studentpastor
ANETTE BRANDT
Exp: Universitetskyrkan
Övre Slottsgatan 7, Uppsala
Tel. 018-43 03 709
anette.brandt@studentprast.uu.se

NybyVision Tel. 56 07 30
Sturegatan 9, 753 14 Uppsala
www.nybyvision.se

**Uppsala kristna råd
/Diakonicentrum** Tel. 15 07 70
Samaritergränd 2, 753 19 Uppsala
www.ukr.nu

Café Genomfarten Tel. 13 08 60
Drottninggatan 13, 753 10 Uppsala
www.ukr.nu

Bildmaterial: Göran Almlöf
Månadsbladet nr 4/2017 utkommer
den 27 november 2017. Manusstopp
för kalendarium den 13 november; för
text och bilder den 20 september.
Prenumerationsavgift: 100 kr för år
2017, inbetalas till bankgiro 802-
2253. Skriv "Månadsbladet" på
inbetalningskortet.
Redaktionen: Göran Almlöf
(ansvarig utgivare), Vivi-Anne och
Bertil Jakobsson, Gabriella
Hammarin, Ored Oredsson, Birgitta
Åhman.
Redaktionen förbehåller sig rätten att
redigera och välja bland insänt
material samt att lägga ut detta
material på hemsidan
www.uppsalamissionskyrka.se

Begränsad eftersändning

vid definitiv eftersändning återsänds

försändelsen med nya adressen på

baksidan (ej adressidan)

Möte

Jag hade sett honom redan från färjans reling när vi lade till i Färöarnas huvudstad Tórshavn. Året var 1983 och jag var där, alldeles ensam, för att fotvandra. Mitt på kajen stod en äldre man klädd i gammaldags färöisk folkdräkt – knäbyxor, midjekort jacka och rödsvartrandig luva. Han verkade inte vänta på någon särskild. Han var tydligen alltid där när färjan från Skottland kom och gick. Jag märkte att de som kände igen honom gick lite krokare för att undvika honom, för han försökte slå sig i slang med allt och alla. Jag anade att han var ett original av det slag som kan prata hur länge som helst. När han fick syn på mig skyndade jag på mina steg uppför backen. Medan jag gick mot hamnmagasinen och vidare in till gatljusen och affärernas upplysta skyltfönster föll regnskurens första droppar.

När jag en vecka senare kom tillbaka från en tur i norr släppte busschauffören av mig just där, på kajen. Jag hade hamnat ute i regnet och var nu genomblöt och trött. Det var en klar och kall kväll. Och mitt på kajen stod mannen i folkdräkt. Han kanske alltid stod där. Jag var för trött för att försöka fly. Han såg mig genast och kom skyndande. Han presenterade sig och förlorade sig sedan i en lång, mumlande obegriplig redogörelse för hur han arbetat på olika sillskutor under årens lopp. Det var nu mörkt och där vi stod fanns inga gatlykter som dränkte Nordatlantens stjärnhimmel. Ingen annan människa fanns inom synhåll och han pratade på. Jag hade ingenstans att bo och snart skulle vandrарhemmet stänga för kvällen. Jag gjorde en ansats att gå därifrån. Då grep han mig i handleden och sade vädjande: Vänta. Bara en sak till.

Jag stannade upp och såg honom i ansiktet. Där han stod påminde han om en gammal Samuel Beckett. Han samlade sig en stund och sade sedan, med stort allvar: Stjärnorna. Stjärnorna. De är så stora. Och så väldigt långt borta. Jag såg upp och nickade.

Han fortsatte: Havet. Havet är så stort. Och vi är så små. Jag nickade igen. Är det inte underligt? sade han. Hans skrynkliga ansikte brast ut i ett stort och tandlöst leende.

Jo, sade jag där vi stod, ensamma under stjärnhimlen: Visst är det underligt.

Ola Larsmo

UPPSALA

MISSIONSFÖRSAMLING

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala Tel: 018-10 00 35, Bg 802-2253